

Legdeguttvise fra Hadeland

(Egen melodi)

Jeg reiseferdig tenkte på at mora mi var skilt,
da lusekusken dengte på, og det var'n Ola Dilt.
En vallak prøvda skoningen i bråninga om vår'n,
da jeg ble satt på doningen og kjört til fattiggår'n.

Kommune-Bron i Prestemo'n var rektig rakkerøyk,
kaskadene fra hesteske'n om öra mine föyk.
Laguner hadde badevann for mark på allfarvei.
I putter så jeg Hadeland me'n Ola Dilt og meg.

Og tanker gikk som eikene, men hvem kan samle dem?
Kommune-Bron tok kneikene til bygdas gamlehjem.
I senger så jeg hår og skjegg på menn som kunne dö,
fra kjerringbruk med lår og legg og kjönn som gikk i frö.

Men her var også tösunger med kvinnemelk i barm.
De hadde fått seg lösunger på én og annen farm.
Og hos den aller peneste jeg åpna lykkens dö,
bestyrer'n var den eneste som hadde vært der för.

Jeg blikket ned i skammen slo, og stakk i nattens mulm,
jeg ærelös til Drammen dro med min perfide skulm.
Samvittigheta plager meg for dårlig samfunnsplikt,
en legdegutt beklager seg: her er et samfunnsdikt.-

Hans Aleksander Hansen.